

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

- Sortes etiam diuino instictu monstratas rectè vsurpari, si tamen rectè examinentur; exemplo S. Augustini, apertione libri, Dei voluntatem discentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

virga sua. nomen autem Aaron erit in tribu Leui, & una virga cunctas seorsim familias continebit: ponensq; eas, in tabernaculo federis, coram testimonio, ubi loquar ad te. quem ex his elegero, germinabit virga eius. Has virgas, cum posuisset Moyses coram Domino, in tabernaculo testimonij: sequenti die, regressus inuenit germinasse virgam Aaron, in domo Leui: & turgentibus gemmis eruperant flores, qui folijs dilatatis, in amygdalas deformati sunt. Cur autem Deus hoc fieri iusserit, ipse prodidit illis verbis: Refer virgam Aaron in tabernaculum testimonij, ut seruetur ibi in signum rebellium filiorum Israël, & quiescant querelae eorum. Ita enim apparebat, diuinitus, non autem fraterno affectu humano, factam Aaronis electionem. Quare, etiam in noua lege, fuit inspiratio Dei, ut forte eligeretur Matthias, neceteris Apostolis inferior censeretur, nisi à Christo ipso electus esset; & quia inter Barfabam ac Matthiam sanctitate & doctrina aedò pares, humano iudicio, discerni non poterat, vter preferendus esset; nisi Deus, per sortes à se temperatas, iudicium suum declarauisset. Rectè per sortem electus Saul, de cuius electione sic loquitur scriptura: *Et applicuit Samuel omnes tribus Israël, & cecidit Sors tribus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin & cognationes eius, & cecidit cognatio Metri, & peruenit vsq; ad Saul filium Cis. Quis dubitet, Samuelem diuino iussu, hunc electionis modum obseruasse?* Sicut & Dauidem, quando familiarum Eleazar & Ithamar vi-
ces, in ministerio Domini, fortibus diuisit? Itèmq; quando miserunt & ipsi sortes contra fratres suos filios A-
& Sadoc, & Achimelech, & Principibus familiarum Sacerdotalium & Leuitarum, tam maiores, quam minores omnes sors equaliter diuidebat. Talem sortis vsum expressè, in furto Achan deprehendendo, mandauit Deus, his verbis: *Accedetis manè singuli, per tribus vestras: & quamcunq; tribum sors inuenerit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domusq; per viros.* Sic in reum inquiri iussit Deus, quis summum Iudicem iudicet malè iussisse? Qui utiq; etiam rectè iussit, quando Moyfi dixit: *Istis diuidetur terra, iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas. Pluribus maiorem partem dabis, & paucioribus minorem: singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio: ita duntaxat ut Sors terram tribubus diuidat & familijs. Quidquid sorte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores.*

1. Reg. 10. 26

1. Paralip. 24 5.

Ibid. v. 31.

Iosue. 7. 14.

Num. 26. 53.

V.

Quartum documentum. Nec iussione duntaxat, sed etiam admonitione diuina, quando ea est satis clara, Sortes rectè

S. Aug. l. 8.
Confess. cap.
12.

confuluntur. Quod D. Augustino factum est, de vitæ statu delibera-
ranti. *Flebam, inquit, amarissima contritione cordis mei: Et ecce au-
dio vocem de vicina domo, cum cantu dicentis, & crebrò repetentis, quasi
pueri, an puella, nescio: Tolle lege, tolle lege.* Ac ne temere videatur,
credidisse ignotæ vocis admonitioni, subiungit: *statimq; mutato
vultu, intentissimus cogitare cepi, vtrumnam solerent pueri, in aliquo
genere ludendi, cantare tale aliquid, nec occurrebat omnino, auduisse me
vssiam.* Eant, qui sorte consultoria se ipsos fallunt, & quarant,
quam prætexere possint excusationem suæ leuitati; cum D. Au-
gustinus, ne clarè quidem monenti voci statim voluerit fidem ad-
hibere; quia & imaginatio potest decipi, & vox ab alio etiam ad
aures acciderè, immo ab Alastore etiam fingi. Qua de causa cau-
tela opus est, præsertim mulierculis, & simplicibus, quibus omnis
phantasia reuelatio videtur, alioqui ad sortes & sortilegia pronis.
Si tamen vel vox est prudenter examinata, vel instinctus bene ex-
ploratus, si spiritus probatus, num ex Deo sit; & potius, si con-
stet de reuelatione, ad hoc genus sortiendæ diuinæ voluntatis ex-
citante, nequaquam ei est reluctandum. Discretio autem spiri-
tuum, est peculiare donum Dei, nec penes vnumquemque. Qua-
re, ne, in eiusmodi negotijs, illusionibus, se quis exponat peri-
tiores debet consulere, & finem æquè ac internam lucem spectare,
maximè que personam illam, cui reuelatio est facta. Qua de re le-
gendus est Delrius lib. 4. disq. c. 1. q. 3. sect. 1. 2. & 3.

VI.

D. Antonin.
3. p. sum. hi-
stor. tit. 24.
§. 7. D. Bo-
nauentur. in
vita S. Fran-
cisc. cap. 13.

Hoc pacto, carptim & obiter D. Antoninus, plenè D. Bo-
nauentura narrat, S. Franciscum sorte vsum. *Immissum est eius men-
ti, ait, per diuinum oraculum, quòd, in apertione libri Evangelici, aperi-
retur ei à Christo, quòd Deo, in ipso, & de ipso, maximè foret acceptum.
Oratione itaq; cum multa deuotione, præmissa, sacrum Evangeliorum
librum de altari sumtum, in SS. Trinitatis nomine aperiri fecit, per soci-
virum utiq; Deo deuotum & sanctum. Sanè, cum, in trina libri apertione,
semper Passio Domini occurreret, intellexit vir Deo plenus, quòd, sicut
Christum fuerat imitatus in actionibus vite, sic conformis ei esse deberet
in afflictionibus & doloribus Passionis, antequam ex hoc mundo transiret.
Optima utique fors fuit, quæ docuit, non vlcis inimicos, sed dil-
ligere; non sectari delicias, sed, cum Christo, & pro Christo, cru-
cem ferre.*

VII.

Pro quarti huius documenti cautela, rectè monent non-
nulli, sortes è fortuita libri apertione, aut alio quopiam simili signo,
non